

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3174/2019
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Снежана Станић адвокат из ..., против туженог „Ниш експрес“ АД Ниш, чији је пуномоћник Душан Живковић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 444/2019 од 18.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 444/2019 од 18.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2081/18 од 07.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог о престанку радног односа бр. .. од 09.09.2014. године и обавезан тужени да врати тужиоца на рад и призна му сва права по раду и по основу рада, у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом извршења. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 273.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 444/2019 од 18.06.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2081/18 од 07.11.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној

дужности. Због битне повреде одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана, на коју тужени указује, ревизија се не може изјавити (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду од 13.02.2012. године са анексом од 28.10.2013. године био у радном односу код туженог, на радном месту ... . Оспореним решењем тужиоцу је престао радни однос због несавесног и немарног извршавања радне обавезе, јер је 20.08.2014. године, радећи у трећој смени са ББ, некавалитетно заменио крајеве колосечне споне на возилу К-210, тако што је неправилно поставио обујмицу која осигурава крај споне од одвртања. Обављени рад контролисали су пословођа ВВ и технички руководилац ГГ који су потписали радни налог да је посао добро обављен и да је у свему поступљено по том налогу. Неправилност је утврђена контролом овлашћеног лица. Несавесно и немарно извршавање радних обавеза је колективним уговором туженог и уговором о раду који су странке закључиле предвиђено као повреда радне обавезе.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

Према члану 6. Колективног уговора туженог, несавесно и немарно извршавање радних обавеза постоји када запослени не поступа у складу са обавезама из описа свог радног места, не придржава се упутства за рад у својој радној јединици, не показује уобичајену пажњу која се очекује од просечног запосленог и не понаша се као добар домаћин, иако је морао бити свестан штетних последица таквог понашања.

У конкретном случају, имајући у виду утврђено чињенично стање, нижестепени судови су извели правилан закључак да тужилац није својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет. Тужилац је, према изјави његовог непосредног руководиоца, поправку обавио на уобичајени начин, а радни налог о добро обављеном послу потписали су његови руководиоци који су вршили надзор над обављеним послом.

Супротно наводима ревизије којима се, противно члану 407. став 2. ЗПП, оспорава утврђено чињенично стање, у понашању тужиоца нема несавесног или немарног извршавања радних обавеза па тако ни законског разлога за отказ уговора о раду применом цитираног члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду.

Како је тужиоцу радни однос престао незаконито, тужени је дужан да га на његов захтев врати на рад, у складу са чланом 191. став 1. Закона о раду.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић